

# РЕШЕНИЕ

№ 606

гр. София, 04.02.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Юлиян Киров**

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска**

**Анета Юргакиева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6393** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП-С. срещу решение от 13.03.2020 г. по НАХД № 16947/2019 г на СРС, НО, 7 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 438163-F450806/23.05.2019 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“-С. в ЦУ на НАП, с което на [фирма] за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на решението на СРС. Моли се то да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. От процесуалния му представител юрк. А. са постъпили писмени бележки, в които моли касационната жалба да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма] – в съдебно заседание не се представлява. В отговора по касационната жалба от процесуалния му представител адв. Черногорски са изложени аргументи за недопустимост на касационната жалба. Атернативно се иска същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендират се разноси.

В съдебно заседание Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за основателна и моли същата да бъде уважена.

Административен съд София – град, Първи касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че при извършена на 23.10.2018 г. в 14.10 часа данъчно-осигурителна проверка в търговски обект по смисъла на §1 т.41 от ДР на ЗДДС – заложна къща, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от [фирма], с ЕИК[ЕИК], била установена разлика в касовата наличност в размер на 2 434,00 лева. Видно от направения опис на парични средства към момента на започване на проверката същите били общо в брой 2 594 лв. От отпечатания дневен отчет било установено, че касовата наличност е 160 лв.

За резултатите от извършената проверка бил съставен Протокол за извършена проверка сер. АА № 0390255/23.11.2018 г. от контролните органи при ТД на НАП.

Съставен бил АУАН № F450806/30.11.2018 г. за нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, като нарушението водило до неотразяване на приходи.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 438163-F450806/23.05.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП не отговарят на императивните изисквания на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН– не съдържат точно посочена дата на извършване на нарушението. Те не отговарят и на императивното изискване на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН – налице е противоречие в словесното описание на установеното нарушение.

Относно липсата на ясно посочена дата на извършване на нарушението, касационният състав намира за необходимо да отбележи, че същата е установима от протокола от извършената проверка. Видно от административнонаказателната преписка обаче, той е връчен на пълномощник на провереното дружество, но по преписката не се съдържа пълномощно за посоченото лице, поради което е налице нарушаване на правото на защита на наказаното лице.

Относно допуснатото противоречие в словесното описание на установеното нарушение, СРС е достигнал до изводи, които касационният състав споделя изцяло.

Според разпоредбата на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, АУАН трябва да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Според чл. 57, т. 5 от ЗАНН, НП трябва да съдържа описание на нарушението. За да съответстват на цитираните норми АУАН и НП описанието на извършеното нарушение следва да бъде ясно, точно и непротиворечиво.

Съгласно посочената като нарушение разпоредба на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. За да бъде налице неизпълнение на установено с тази норма

задължение, следва да бъде доказано, че не е извършена операция „служебно въведени“ или „служебно изведени суми“.

В АУАН, както и в НП е посочено, че установената промяна в касовата наличност представлява въвеждане на пари в касата. Отражено е и че дружеството не е изпълнило задължението си извън случаите на продажби да отбележи всяка промяна в касовата наличност, извеждане на пари в касата на ФУ чрез операция „служебно изведени“ суми. От така направеното описание на констатираното нарушение не става ясно с какво действие или бездействие е осъществено същото, което представлява съществено процесуално нарушение, пречатващо правото на защита на наказаното лице.

Неотносимо е възражението на процесуалния представител на касатора за приложимост на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, според който наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Тази норма касае единствено допуснатата нередовност в АУАН. В случая обаче същата нередовност е допусната и при издаването на НП.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството на основание на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, съобразно представените по делото договор за правна защита и съдействие, както и доказателства за заплащане на разноските, в размер на 400 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.03.2020 г. по НАХД № 16947/2019 г на СРС, НО, 7 състав.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. Г, ет. 4, ап. 77, представлявано от С. П. Р., сумата от 400 лв. /четиристотин/, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.